

Després del foc

Un responsable polític ha de fer costat als seus administrats. Aquests administrats han de veure que s'hi fa alguna cosa. Perquè ells ja fan tot el que poden. Ara cal un gest que estiga a l'alçada del monumental esforç que han fet milers d'habitants de les zones afectades.

La matinada del dijous de la setmana passada, concretament el dia 7, s'estenia per Palma de Mallorca una fina capa de cendra. Restes dels boscos del Berguedà, del Bages, de la serra de Mariola, de la Canal de Navarrès, dels Ports, esborrats per les flames, anaven a dipositar-se a les Illes, l'únic territori del país, juntament amb la Catalunya Nord, que s'ha salvat del foc devastador. Les cendres eren també el símbol de la magnitud de la tragèdia. Dipositades pels carrers de Palma servien a tots per poder veure que aquesta vegada havien arribat massa lluny.

Les conseqüències econòmiques i ecològiques que el foc ha causat els darrers dies són immenses. Caldran molts anys i molts esforços per tornar a recuperar allò que el foc ha incinerat sense gaires entrebancs. No solament els boscos, sinó també i de forma especial les explotacions agrícoles que han quedat totalment anorreades. Cal que aquestes explotacions reben les ajudes suficients que els permeten tornar a començar, evitant que augmente la despoblació rural. No s'ha d'oblidar que una de les causes últimes dels incendis és el despoblament rural, ja que queden abandonades moltes hectàrees. Evidentment però, aquesta vegada, entre les causes immediates n'hi ha moltes més, i algunes són directament negligències, i aquesta és la paraula. És evident que hi ha negligència tècnica en la política de prevenció d'incendis de les generalitats valenciana i de Catalunya. És evident que, quan un foc ja crema, en segons quines zones és molt difícil apagar-lo, però una bona política de prevenció fa més difícil l'extensió dels incendis i fa més ràpida la detecció. Però una bona política de prevenció no dóna vots. La clau de l'extinció d'un incendi està en la detecció ràpida. No és un problema d'enviar més bombers quan les flames ja avancen, és un problema de fer les actuacions preventives necessàries per a evitar que en cas d'incendi —sovint inevitable— les conseqüències siguin més lleus.

Acompanyant la negligència tècnica, hi ha hagut també negligència política. Al País Valencià, des de fa quatre anys s'han cremat 125.000 hectàrees i cap any no han baixat de 25.000. Tot i que les condicions climàtiques són molt més adverses que al Principat, aquestes xifres haurien d'haver fet reaccionar el Govern de Lerma i no ha estat així. O almenys, els resultats no llueixen. I això té uns responsables. També hauria d'assumir res-

ponsabilitats polítiques el Govern de Jordi Pujol. En els darrers dies s'ha vessat molta tinta demanant dimissions, algunes des de posicions demagògiques o oportunistes. Però sí que hi ha un consens generalitzat a manifestar que és necessari reaccionar i que cal modificar algunes polítiques o corregir algunes conductes. Cal assumir, en definitiva, responsabilitats polítiques. És evident que el fet que un conseller estiga o no present en el moment d'iniciar-se el foc tècnicament no té importància. Però sí que té importància políticament. Un responsable polític ha de fer costat als seus administrats. Aquests administrats han de veure que s'hi fa alguna cosa. Perquè ells ja fan tot el que poden. Probablement amb conseller o sense l'actuació és la mateixa. Potser és només un problema de gestos, però precisament avui la política és bàsicament una cosa de gestos. Ara cal un gest que estiga a l'alçada del monumental esforç que han fet milers d'habitants de les zones afectades ajudats solidàriament per també milers de voluntaris. Aquest gest està en boca de tothom.